

SEKS GODE RÅD TIL AKTIVISTER

HAV ALDRIG kammeraters adresser, telefonnumre eller navne på dig under aktion! Tøm tegnebog og lommer inden du går hjemmefra.

FORTÆL ALDRIG politifolk hvor du arbejder! Overfor politiet må du altid optræde som arbejdsløs, da de ellers er „flinke“ til at møde op på arbejdspladsen.

FORTÆL ALDRIG politiet om mere end det du er i gang med netop nu: Navn, adresse og fødselsdato (*ikke* personnummer!). Bevægelsesanliggender rager dem ikke!

OPSÆT ALDRIG klistermærker m.v. på privat ejendom, det kan være nogle af vore anonyme støtter!

INDTAG ALDRIG nogen former for alkohol i forbindelse med aktioner!

MEDBRING ALDRIG ulovlige våben på aktion, da der under materiale-omdeling næsten altid vil blive ringet efter politiet!

OPFØR DIG ALTID VÆRDIGT OG I GOD NATIONALSOCIALISTISK ÅND
— DU ER BEVÆGELSENS ANSIGT UDADTIL!

*Jo større og mere oprigtig revolutionær en idé nu er,
desto mere aktivistisk vil dens medlemmer være,
da der takket være lærens omvæltende kraft,
er en fare forbundet dermed for dens bærere,
en fare, der synes egnet til at holde små,
feje spidsborgere fjernt fra den.*

Adolf Hitler, Min Kamp.

Gør din pligt!

Aktivist - Håndbog

DANSK NS-HISTORIE — KORT FORTALT

Den 2. november 1928 stiftedes Danmarks første nationalsocialistiske partidannelse, *Dansk Nationalsocialistisk Parti*, af Ejnar Vaaben. I sidste halvdel af 1930 stiftedes så *Danmarks National-Socialistiske Arbejder Parti* af bl.a. ritmester Cay Lembcke og købmand Ejnar Jørgensen, og den 16. november 1930 udsendtes DNSAP's program på tryk. I november 1931 sluttede læge Frits Clausen sig til, og den 23. juli 1933 overtog han per opfordring ledelsen af Partiet. I perioden 1939–45 havde DNSAP tre mandater i Rigsdagen. 9. januar 1939 udkom dagbladet *Fædrelandet* for første gang.

Efter 1945 fortsatte modige Svend Salicath under samme navn et stykke nødvendigt arbejde, bl.a. udgaves *Fædrelandet* 1952–72.

Den 11. august 1970 stiftede to studenter fra det århusianske universitetsmiljø *Danmarks Nationalsocialistiske Ungdom* (DNSU), der den 7. april 1984 blev døbt om til *Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse* (DNSB). Den 9. juli 1985 kom der gang i aktiviteterne med radioudsendelsen i Danmarks Radio kaldet „Nationalsocialisme — Det er selve livet!“. Dette var muliggjort af organisationssekretær Jørgen Nielsen, der i 1992 døde af et hjertestop efter et virksomt liv for dansk nationalsocialisme.

Den 2. december 1990 besluttede ledelsen at opløse DNSB, men en personkreds fortsatte udgivelsen af tidsskriftet *National-Socialisten* som bindeled for danske nationalsocialister, indtil man på ny besluttede at danne *Danmarks Nationalsocialistiske Bevægelse af 1. september 1991* (DNSB) v/ formand Jonni Hansen. Januar 1992 udkom første udgave af medlemsbladet *DNSB Intern*, og 7. april s.å. kom telefonavisen *Den Danske Stemmes* første udsendelse.

I januar 1993 oprettedes *Danmarks Nationalsocialistiske Pressetjeneste* (DNSP) — som varetager publicering af litteratur m.v. — og avisen *Fædrelandet* så atter dagens lys.

28. februar 1996 sendte den kontroversielle lokalradio, *Radio Oasen*, for første gang.

I 1997 stillede DNSB op til lokalvalg i Greve Kommune, og fik godt 0,5 % af stemmerne. I november 1998 udgav DNSP de første fire publikationer med ISBN-nummer.

XIV. UNIFORMEN

DNSB har to forskellige uniformer, og alligevel er de næsten ens. På den mere militante udgave har man udskiftet de almindelige bukser med militære kampbukser og skoene med støvler. De to uniformer kan bruges i flæng eller efter nærmere ordre. Bestykningen er som følger:

Hvid pilotskjorte med skulderstropper og to brystlommer. Medlems-
emblemet placeres på *venstre brystlomme, centreret*, ligesom armbindet
påføres *venstre overarm*.

Postkasserødt slips, glat model, ikke læder eller strikket model.

*Sorte bukser, enten almindelige eller militære kampbukser med
lårlommer. Sorte sko eller militærstøvler; hvis du benytter sko så husk sorte
sokker!*

*Sort pilotjakke (US-model), Dannebrogsmærke påsyet venstre
skulder.* For medlemmer formidles Dannebrogsmærket fra bevægelsens side.
(Pris: kr. 30,-).

Det er ikke tilladt for medlemmer af DNSB at bære andre former for
emblemer end medlemsnålen og evt. tildelte emblemer i forbindelse med
DNSB's uniform.

Aktivist-Håndbog

UDGIVET AF:

DANMARKS
NATIONALSOCIALISTISKE
PRESSETJENESTE

Postboks 32, 2670 Greve

Telefon	43 90 98 55
Telefonavis	43 90 98 31
Telefax	43 90 72 71

Eget Tryk

XIII. LANGSIGTEDE MÅL

Formålet med den ovenfor beskrevne aktivisme er at hverve de danskere, der har interesse i at medvirke til nationalsocialismens fremme. Dette er et kortsigtet mål.

Bevægelsen er imidlertid intet politisk parti i den gængse forstand, som anser organisering som et mål i sig selv. Som samfundsudviklingen er nu, regner vi ikke med at vinde alle danskernes hjerter eller statsmagten indenfor de næste ti år. Det er uhyre vigtigt at indstille sig på dette.

Tro ikke, at fordi du deler et par tusinde løbesedler ud, så vender udviklingen. På nuværende tidspunkt er vort mål faktisk slet ikke at ændre samfundsudviklingen, idet vi ikke kan dette. Vort mål er derimod at finde de danskere frem, som er fast besluttede på at ændre udviklingen på længere sigt.

Når vi har fundet frem til de interesserede kampfæller, understreger vi vigtigheden i at uddanne sig selv. Hvis man ønsker længerevarende succes, må man indse nationalsocialismens fulde betydning. Uigennemtænkt fremmedhad, snæversynet hurrapatriotisme eller tredje Rige-nostalgi kan måske skaffe os flere tilhængere på kort sigt, men på længere sigt kan kun ægte nationalsocialisme, i dens fulde omfang, bringe os de kampfæller, som udelukkende kan vinde os den endelige sejr.

For at forstå nationalsocialismen i dens fulde omfang må man nødvendigvis studere de essentielle nationalsocialistiske skrifter. Passetjenesten satser på at sælge denne nødvendige litteratur. Det er imidlertid ikke alle titler på Passetjenestens bogliste, som er strengt nødvendige for forståelsen af den ægte nationalsocialisme; derfor er der bemærkninger ud for hver af de skrifter, som enhver nationalsocialist bør læse. Der findes utallige bøger og hæfter om nationalsocialismen og andet, der hidrører forståelsen af den ægte nationalsocialisme, men disse er kun af faktisk interesse. Det kan naturligvis både være interessant og særdeles nyttigt, men den essentielle litteratur må købes fra Passetjenesten. Boglisten kan rekvireres fra Passetjenesten.

I studiet af den essentielle nationalsocialistiske litteratur, som i sideantal er let overkommeligt, understreger vi ordet studere. Man skal både *læse* og *forstå*.

Politiet skal oplyse formålet med ransagningen, og skaffe to vidner. Inden de smutter, skal der udarbejdes en beretning, som skal underskrives af parterne. Også når der ikke er noget at berette om, skal der efterlades en erklæring.

Fingeraftryk har man slet ikke pligt til at afgive. Her vil der blive kigget skævt til magtmisbrug og -udøvelse. Man skal omkring retten, hvis der insisteres.

Hvis du vil være helt sikker i din sag bør du selv læse i den gældende politivedtægt.

XII. KALUNDBORG-SAGEN

Kalundborg-sagen, som den kaldes, opstod, da tre aktivister på en ganske almindelig majdag i 1988 delte løbesedler ud i Kalundborg. Vrede og ophidsede borgere fandt straks anledning til at anmelde løbeseddelsomdelingen til politiet, i god overensstemmelse med den gældende praksis i de dage. Dengang i 1988 førte man, som i dag, en kriminaliserings-kampagne mod Bevægelsen. Faktisk var Rigsadvokaten den 29. september 1988 nødt til at give sin vurdering af Bevægelsens propagandamateriale, som jo selvfølgelig var en klokkeklar frikendelse mht. racismeparagraffen (§ 266 b).

Og netop racismeparagraffen spillede en stor rolle i Kalundborg-sagen. Sigtelsen gik nemlig på denne paragraf. Den var i øvrigt rejst af den vagthavende polititjenestemand i egen høje juridiske person. Selve anholdelsen blev en klassiker i total ignorering af de anholdtes rettigheder. Alle indledende manøvrer blev „glemt“ og i patruljevognen udspillede sig et sandt politisk drama med personlige uforkammetheder og betragtninger om, „at sådan noget svineri“ måtte give „flere år bag tremmer“. Sagen blev indbragt for politimesteren i Kalundborg og endte hos statsadvokaten for Sjælland og medførte en erstatning til aktivisterne (som de straks donerede til DNSB's Retshjælp) for uberettiget frihedsberøvelse!

Denne sag slog én gang for alle fast, at betjente hverken kan eller bør arrestere aktivister blot pga. en løbeseddelsomdeling. Siden Kalundborg-sagen kender vi til talrige episoder, hvor aktivister er blevet opsøgt af politiet under aktioner. Ved at erindre betjentene om Kalundborg-sagens udfald er det i langt de fleste tilfælde lykkedes at undgå arrestation.

„Bevægelsen har brug for aktivister der er fast besluttet på at omsætte Bevægelsens mål til virkelighed, og det er en kendsgerning, at et sådant arbejde ikke kan varetages af „aktivister“, der er mere bekymret for hvad det samfund, de vil bekæmpe, mener om dem end for de resultater, der virkelig kan opnås.“

Citat: organisationssekretær Jørgen Nielsen.

I. INDLEDNING

Formålet med aktivisme er, på nuværende tidspunkt, at *udbrede det gode budskab til så mange danskere som muligt*. Dette er den absolut ledende tanke i propagandaen. Det er også den, som du hele tiden bør have i baghovedet, når du er på aktion. „Hvor mange danskere ser budskabet?“

Dette kan atter deles op i to dele. „Hvor mange folk ser navnet, hagekorset og det eventuelle slogan?“ og „hvor mange folk husker telefonnummeret eller adressen?“ Af disse to er sidstnævnte klart det vigtigste.

Folk, der ønsker uddybende materiale, vil få det fra Bevægelsen. I langt de fleste tilfælde er det således, at det ikke gør den store forskel, om folk får en pamflet på otte sider eller en løbeseddel med „*Danmark for Danskerne!*“ Hvis de er interesserede, så er de interesserede; og hvis de ikke er interesserede, så er de det bare ikke! Det er sjældent, at lange budskaber virker bedre end korte; man bør nærmere tilstræbe de rigtige budskaber på de rigtige tidspunkter.

F.eks. er mottoet „*Et Grønt Danmark for Hvide Mennesker!*“ passende et sted, hvor miljøskandaler hærger; medens „*Danmark for Danskerne!*“ passer bedre, hvor f.eks. „flygtninge“ fra Somalia opholder sig, og „*Racisme - Ja Tak!*“ passer fint i boligkvarterer, hvor der bor mange regulære racefremmede.

II. DIT LOKALOMRÅDE

Propagandafremstød tilpasset dit lokalområde kan tit virke bedre end overordnede paroler, fordi det omhandlede emne optager folk på en mere nærgående måde.

Bevægelsen har selv mange trykte budskaber, men du kan også selv finde på nye, hvis det passer sig. Hvis du kan se optræk til en særlig situation i dit lokalområde, kan du jo lave din egen løbeseddel, eller konsultere kammerater mht. udformningen. Men husk, at *alt materiale med DNSB's navn skal godkendes af DNSB's ledelse!*

Det er din pligt at gennemlæse lokalaviserne i dit område, og holde øje med debataftener, politiske møder og andre lokale begivenheder. Det kan være: Problemer med racefremmede; deres kriminalitet; opretning af flygtningecentre; og hvad der ellers kan medvirke til at markere DNSB.

HUSK: Ring jævnligt og ofte til hovedkontoret og rapporter om situationen i dit lokalområde! Det er netop dig, der er vor mand i dit lokalområde.

III. PERSONLIGE KONTAKTER

En meget naturlig propagandamåde er den personlige kontakt. Alle har jo venner og bekendte uden for Bevægelsen. Af disse er en hel del af egoistiske grunde ikke interesseret i at ofre noget for vor sag. Andre er direkte fjendtligt indstillet. Disse kan man som regel godt glemme alt om at hverve, men man kan stadig opbløde deres sind ved at tage en diskussion med dem.

Andre igen er mere eller mindre positivt indstillet over for vor kamp. Dem kan du lade læse vore skrifter og blade, alt afhængig af deres væsen. *Fædrelandet* passer til alle, men mere læsende typer kan også læse andre ideologiske hæfter og blade. Dog virker en personlig samtale altid bedre end blot at give vedkommende nationalsocialistisk læsestof.

Det er lettere at få personlige kontakter sat ind i arbejdet end folk du ikke kender. Derfor bør du altid tilbyde dine positivt indstillede venner blade og hæfter. Ring til hovedkontoret og køb nogle flere eksemplarer af bladet til uddeling blandt interesserede; så kan vi nok blive

Nogle betjente betragter nationalsocialister som „brune kaoter/bz'ere/ autonome“. Derfor er det vigtigt, at du ikke ligner en „brun bz'er“, men at du ligner et anstændigt, hvidt menneske. Lige så vigtigt er det, at du opfører dig som en ordentlig nationalsocialist. Betjentenes afsky for nationalsocialister kan sagtens skyldes, at de tror, at alle nationalsocialister er voldelige skinheads, hooligans og primitive fremmedhadere. Du kan være den første levende nationalsocialist, de bliver konfronteret med. Derfor afhænger deres fremtidige holdning af dig.

De fleste betjente, også de der opfører sig professionelt, spørger om alle mulige ting. Derfor skal du kende dine rettigheder og handle derefter! Du skal ikke tale med betjentene overhovedet. Forklar dog gerne om vore synspunkter og andet, som det kun gavner, at de ved. At du kan tale ordentligt, får også den enkelte betjent til at opfatte dig som et „fornuftigt“ menneske — og ikke som en „brun bz'er“. Men fortæl ikke om ting, som er fortrolige, dvs. oplysninger om medlemskab, medlemsnumre eller andre interne oplysninger.

Som en gylden regel: Når politiet nærmer sig, så skru den venlige og imødekommende tone på og hold hovedet koldt.

Her følger en skitse over, hvilke rettigheder du og politiet har:

DU HAR til enhver tid ret til at afbryde eller indstille en forklaring, og du kan ikke blive straffet for urigtig forklaring.

DU SKAL generelt ikke udtale dig med større sikkerhed, end der er grundlag for.

DU HAR ingen pligt til at give møde på nogen politistation for at afgive forklaring, og du kan selv vælge evt. tidspunkt.

DU HAR ingen pligt til at underskrive politirapporten — og bør derfor heller ikke gøre det!

DER ER ingen lovhjemmel for at fotografere personer til fotoalbummet på politistationen. Hvis politiet ønsker at gennemtvinge en fotografiering, skal sagen forelægges retten. Dog kan tidligere straffede personer fotografers ved enhver anholdelse, når der er gået mere en tre år siden den sidste fotografiering.

Ransagning er næsten umulig at undgå. Man kan modsætte sig ransagning, indtil retten har taget stilling, men den skaffes i en håndvending.

XI. POLITIET

Politiet har fra højere instanser ordre til at holde øje med organiseret racisme, hvilket vil sige al aktivitet, som har forbindelse med DNSB. Derfor vil politiet næsten altid konfrontere aktivister i arbejde, også selv om betjentene ikke har noget imod nationalsocialismen.

Blandt de uniformerede betjente er der mange, som ikke kender hverken deres egne eller dine rettigheder. (Blandt kriminalbetjente er dette dog sjældent forekommende.) Specielt hvis politiet i de pågældende betjentes kreds ikke har haft med DNSB at gøre før, kan de overreagere.

Hvis betjentene arbejder professionelt, altså som de skal, vil de typisk bede om dit navn, adresse og personnummer. Hvis du ikke har foretaget dig noget ulovligt, har de ikke ret til at foretage sig mere.

Iht. Retsplejelovens § 750 er man kun forpligtet til at oplyse sin *fødselsdato*, og *ikke* CPR-nummeret. Ligeledes er man heller ikke forpligtet til at have legitimationspapirer på sig, ej heller at forevise sådanne, om end man måtte have det på sig. Den politiske soldat skal være sig loven bevidst, og ikke rokke sig én millimeter ud over lovens bogstav. Politiet hævder systemet, og er derfor ikke nødvendigvis din ven.

Det kan således godt være, at betjentene overreagerer. Enten fordi de er imod nationalsocialismen eller fordi de ikke kender deres pligter og rettigheder, eller begge dele. I så fald kan de finde på at kræve alle mulige oplysninger, som de ikke har krav på. De kan sagtens finde på at hævde, at du skal informere dem om alverdens ting, selvom de tager fejl. *Derfor skal du kende dine rettigheder!* De kan også hævde, at dine løbesedler er ulovlige. Da de ikke er ulovlige, kan du bede betjentene om at kalde op over deres radio, hvis de er i tvivl. Fortæl dem endvidere om de faktiske kendsgerninger og Kalundborg-sagen. (Læs om Kalundborg-sagen nedenfor.)

Aktivister har ofte været ude for, at betjente har „truet“ med at tage dem med på stationen eller med at ransage deres hjem. Oftest er det blot for at „skræmme“ dem. Det kan imidlertid forekomme, at de arresterer dig. Hvis du er uskyldig, har de ikke ret til dette.

enige om „en rimelig pris“. Du kan også få nogle gratis, hvis du ikke har råd til andet. Engagement i Bevægelsen kræver en villigt indstillet sjæl, så man bør aldrig presse *for* meget på. Lad interesserede få uddybende materiale, og lad ikke-interesserede være i fred.

Nogle af de personer, du kender, er allerede glødende racister, inden du præsenterer dem for det gode budskab. Men stadigvæk ønsker de ikke — af forskellige grunde — at have noget officielt at gøre med Bevægelsen. Derfor kan de imidlertid godt virke for sagen. *Giv dem rigeligt med løbesedler og klistermærker, og foreslå dem at abonnere på avisen!* Medlemmer kan kun de bedste blive, men abonnenter kan vi ikke få nok af.

IV. LØBESEDLER

Løbesedler findes i alle mulige størrelser. Lige fra A4-størrelse til små papirlapper. Bevægelsen kan tilbyde løbesedler til forskellige aktioner, eller du kan selv formulere nogle, men husk at få dem godkendt af DNSB's ledelse.

Den kvantitativt mest effektive form for spredning af løbesedler er husstandsomdeling. På denne måde kommer det gode budskab helt ind i folks hjem. I etagebyggeri kan man give hele trappeopgangen *oppefra og ned*. Dette er en stor fordel, da eventuelle „bedrevidende“ typer kan forsinke én, såfremt man deler ud nedefra og op. Trappeopgange med postkasser forneden er klart at foretrække, da dette er langt det hurtigste. Almindelige huse og rækkehuse er også lige til at gå til.

NB! Husk iht. lovgivningen og af almen høflighed overfor dine medborgere *ikke* at foretage husstandsomdeling efter kl. 22:00.

Den personlige omdeling. Her kan man stille sig op foran den lokale Brugs, på gaden, til møder af den éne eller den anden slags, eller hvor der nu befinder sig mennesker. Man bør her være en gruppe aktivister. Primær påklædning ved sådanne aktioner er *altid uniform*. Tag ellers noget pænt civilt tøj på, så folk får et godt indtryk af Bevægelsen! Tal med folk, hvis de er interesserede.

Andre former for omdeling. Et oplagt eksempel er bilers vinduesviskere. Her kan du omdele til en masse, selvom en del af modtagerne vil smide sedler i bilruden ud per automatik. Til bilruder bør løbesedlen være så lille og diskret som mulig, da store sedler vækker forbipasserendes opmærksomhed, hvorfor eventuelle indædte landsforrædere eller racefremmede vil fjerne dem. Distribueret til parkerede biler i gaderne og på parkeringspladser kan med fordel klares om natten, medens distribution på parkeringspladser ved supermarkeder o.lign. naturligvis er bedst om dagen. Om vinteren må du sørge for ikke at ødelægge vinduesviskerne, da dette ikke er nogen god reklame for os.

Hvis man helt ønsker at undgå kontakt med mennesker, når man deler ud, kan man ty til nattens mulm og mørke. Om natten kan man også sagtens dele ud, især til vinduesviskere og postkasser. Om natten bør man dog ikke dele ud til husstande, da folk kan tro, at du er en indbrudstyv eller det, der er værre. Folk kan også blive irriterede over at blive vækket.

X. NØDVÆRGE

I princippet skal vi aldrig tro på, at alle lovens undtagelser vil blive anvendt i forbindelse med Bevægelsen eller vore aktiviteter. Men det forholder sig faktisk sådan, at Straffeloven (§§ 13-14) giver mulighed for at forsvare sig straffrit. Det hedder som følger:

Lovlig nødværge vil sige, at handlingen har været nødvendig for at modstå eller afværge et påbegyndt eller overhængende (truende) uretmæssigt angreb. Endvidere hedder det:

Handlingen må ikke gå ud over, hvad der er forsvarligt under hensyn til angrebets farlighed, det, der bliver angrebet, og den der angriber. Med andre ord, er det ikke „gratis“ at hoppe på fjendens hoved, efter at denne *er* pacificeret!!!

Brug derfor altid din sunde dømmekraft og reager kun på korporlige tiltag. Brugen af sikkerhedsfodtøj kan varmt anbefales i tilfælde af, at nogen vil træde dig over tæerne.

Du skal kende loven. Uvidenhed fritager ingen for straf!

udspreder direkte vendt imod os, men også de udskejelser, som er direkte eller indirekte vendt mod vor race og vor sag. Det drejer sig om begreber, som går under navne som: anti-nazisme, anti-fascisme, anti-racisme, anti-fremmedhad, marxisme, „socialisme“, kommunisme, sexisme, Afrika-festivaller og anden multikulturel og racefremmed propaganda.

Når de deler løbesedler ud, bør du sørge for at ingen ser dem. Når de skriver på en mur, bør du fjerne det — med tilladelse fra ejeren, naturligvis. Du kan jo evt. skrive nogle af vore paroler ovenpå.

Det virker også godt, at du fortæller dem, at du „ikke kan lide dem, om ikke de burde fortrække til nærmeste dinosaur-museum i byen“, osv. Gør det, når og hvor de viser sig!

IX. OPFØRSEL

Under alle former for aktioner kan der komme landsforrædere og racefremmede, som har noget at brokke sig over. (Hvis de bliver voldelige, se kapitel X.) Hvis de bare vil skændes, så forklar dem kort, at „det er Danmark og den hvide races overlevelse vi kæmper for, og at du derudover intet har at diskutere med f.eks. en landsforræder om!“ — Eller noget lignende.

Nogle andre vil blot diskutere med dig, hvilket kan vare lang tid. Det er op til dig selv, om du gider det.

Et godt våben til aktioner er et kamera! Hvis nogle landsforrædere har lidt for meget at sige, eller truer dig, tag da kameraet frem og fotografer dem. Det virker ofte.

Når du f.eks. deler løbesedler ud til husstande, så møder du gerne mennesker. Hvis de virker som muligt interesserede, så tal med dem om hvad vi står for. Hvor lang tid du vil beskæftige dig med at tale med dem, er op til dig selv.

Hvis du deler ud til husstande eller især personlig uddeling, kan det ikke udelukkes, at der er nogle, der vil slås med dig/er. Det kommer an på, hvordan du/I ser ud og hvor mange I er. Da formålet er at komme ud med budskabet, og ikke at slås, kan det ind imellem betale sig at være klædt i „civil“. I de fleste tilfælde er formiddagen den bedste tid at dele ud på. Der er de fleste mennesker ude og arbejde.

Alternativer: Ud over disse eksempler må du selv overlade til fantasien, hvordan flest mulige mennesker finder løbesedlerne. F.eks. opslagstavler i supermarkeder, skoler og arbejdspladser. Læg et par på en bænk hist og her. Der er altid nogen, der finder dem. Men husk på, at det er forbudt at svine offentligt område til. *At smide en masse løbesedler på gader og stræder — om natten såvel som om dagen — er ikke tilladt!*

Lokalaviserne finder ofte på at berette om omdeling af materiale. Hvis man vil „hjælpe“ avisen, kan man placere sit materiale nær avisens redaktion, men *aldrig på redaktionen!* Hvis en avisredaktion mener, at materialet udelukkende er placeret for at de skal berette om det, skriver de nemlig intet.

Mht. *de racefremmede* har vi ikke erfaringer med, at der er et bedre rekrutteringsgrundlag i boligkvarterer, hvor der bor fremmede. Folk, som bor et stykke væk fra kvarterer med mange fremmede, ser jo alligevel de fremmede, selv om de ikke bor side om side med dem. Men *del ikke ud til de racefremmede selv*, da dette er unødigt spild af materiale.

V. KLISTERMÆRKER

Klistermærker forklarer næsten sig selv. Mærker med telefonavisens nummer kan f.eks. opklistres i nærheden af telefonbokse og postkasser. Kun absolut tørre flader er egnede til opsætning af klistermærker.

Hvis du sætter op på telefonbokse, vejskilte, lygtepæle, postkasser, busstoppesteder, i busser, toge og andre steder, som ikke tilhører dig, skal du have ejerens tilladelse, private som offentlige, ellers er det forbudt! Loven anser ulovlig klistermærkeopsætning for det samme som ulovlig plakatsætning (bøde typisk kr. 500,-).

VI. PLAKATER

Plakater fås i forskellige størrelser, lige fra de helt store til dem, du selv laver. Det er at foretrække at benytte A4-plakater, da større plakater er temmelig uhåndterlige — husk på, at du sejler rundt i klister. Hvis man ikke har en speciel kærlighed til plakatsætning, er de nok mest anvendelige til

specialaktioner. Altså, hvor der er et ekstraordinært budskab; f.eks. „*Maribo/Middelfart/Thisted for Danskere!*“

Proceduren er som følger: Du laver en almindelig tapetklisterblanding. Husk at lave den særdeles stærk, ellers er plakaterne lige til at rive ned. Lav tapetklisteret ca. tre timer i forvejen, og rør godt rundt. Hæld det over i en dunk eller spand, som ikke er for stor, eller hæld det ned i en plastikpose, og tag endnu en plastikpose uden om, så det ikke løber ud. Du skal ikke ligne én, der er ude og sætte plakater op. Penslen kan du købe hos enhver farvehandler. *Benyt en lille pensel*, ellers bruger du for meget klister. Man kan også bruge en malerrulle, men den er bedst til de helt store sager (mere end halvtreds plakater). Med en teleskopstang kan man komme over rive-/kradsehøjde, hvilket forlænger plakaternes levetid.

Tag ikke dit bryllupstøj på, da plakatoptagning tit sviner.

Når du er kommet ud til stedet, smører du et *tyndt lag* klister på overfladen af materialet; dernæst sætter du plakaten op på fladen; og til sidst smører du resten af klistret på penslen ud over den opsatte plakat. *Brug altid så lidt klister som muligt!* Ellers tørrer det aldrig. Sørg for, at der ingen luftflommer er bag plakaten, ej heller nogen flagrende kanter; ellers er den for let at rive ned.

Der er uanede muligheder for plakatoptagning: Plakatsøjler, osv. Husk at polititilladelse er nødvendig! (Bøde for ulovlig plakatoptagning er typisk kr. 500,-).

VII. SPRAY OG MALING

Spray kan varmt anbefales, der hvor du kan få lov! Du kan spraye overalt, hvor folk lægger mærke til det; lige som med plakater er der uanede muligheder. Fordelene ved spray er, at dåsen er nem at gemme, at det går hurtigt, at det er nemt, og at det ikke sviner. Husk at have handsker på, ellers bliver dine fingre beskidte.

Hvis du har masser af tid, kan du bruge almindelig maling.

Det kan godt grise noget, men det kan ses på meget lang afstand. Det er nok bedst til store flader, hvor rigtig mange folk ser det. (Husk på at det ikke virker positivt, hvis en „pæn“ bygning eller private bygninger bliver griset til.)

Man kan også gå rundt med en sprittusch og skrive forskellige steder. Det er billigt og let, og du kan gå rundt med „værktøjet“ hele tiden.

Ved såvel spray som maling må du vælge farverne med omhu. Sort passer til alle lyse baggrunde; hvid på mørke; og rød på hvide og gule. **HUSK: Altid hagekors, navn og telefonnummer!** Dernæst en eller flere paroler.

Men man må desværre ikke male alle steder. Husk altid at spørge ejeren om lov, ellers er det forbudt!

VIII. ANTI-ANTI-FA

Anti-Anti-Fascisme er, som navnet siger, aktioner mod vore „politiske“ modstandere. Det er både vor pligt at bekæmpe den propaganda, som de